

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Karolina Siwierska (spr.)

Ławnicy: Teresa Chróst, Barbara Dylla-Kubasik

Protokolant: st. prot. sąd. Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Łódzkiego III Wydziału Zamiejscowego Departamentu ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej - Sebastiana Mrowickiego

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2017 r.

sprawy:

1. **P. W.** s. T. i M. z d. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od co najmniej 01 czerwca 2014 r. do bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2015 r. w miejscowości M. przy ul. (...) i w miejscowości (...) pow. M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru i wbrew przepisom ustawy, brał udział w uprawie konopi innej niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 720 szt. a uprawa mogła dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste oraz zbieraniu ich ziela, oraz poprzez suszenie i rozdrabnianie wytworzył znaczne ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 13.266.14 gram, a następnie wprowadził do obrotu znaczne ilości tego środka w ilości co najmniej 4.500 gram, umieszczonych w wykazie środków odurzających grupy I-N oraz grupy IV-N Ustawy, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 i art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.,

II. w okresie od września 2015 r. do dnia 29 września 2015 r. w miejscowości (...), pow. M., działając samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, brał udział w uprawie konopi innej niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 1.906 szt. a uprawa mogła dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilość nie mniejszej niż 41.932 gram umieszczonego w wykazie środków odurzających grupy I-N oraz grupy IV-N ustawy,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

III. w dniu 29 września 2015 r. w miejscowości M., K., R. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczne ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych w postaci: płynnej amfetaminy w ilości 435 ml, oraz kokainy w ilości 26,49 gram, umieszczonych w załączniku nr 1 wykazu substancji odurzających grup I-N, oraz wykazu substancji psychotropowych grup II-P Ustawy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

IV. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 2015 r. do 29 września 2015 r. w bliżej nieustalonym miejscu, wbrew przepisom ustawy w celu niedozwolonego wytworzenia w nieustalonej ilości substancji psychotropowej w postaci

siarczaniu amfetaminy umieszczonej w załączniku nr 1 wykazu substancji psychotropowych grup II-P Ustawy nabył prekursory w postaci kwasu siarkowego w ilości nie mniejszej niż 9,620 litrów,

tj. o czyn z art. 61 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

V. w okresie od 2013 roku do dnia 29 września 2015 r. w miejscowości R., bez wymaganego zezwolenia, posiadał broń palną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i art. 7 ust. 1 Ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, w postaci pistoletu CZ wz. 52 kal. 7,62 mm wraz z magazynkiem i amunicję w postaci 28 sztuk naboju kal.7,62 mm wz. 30,

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.,

2. M. S. (1) s. L. i M. z d. R., ur. (...) w P.

oskarżonego o to że:

VI. w okresie od co najmniej 01 czerwca 2014 r. do dnia sierpnia 2015 r. w miejscowości (...), pow. M., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, brał udział w uprawie konopi innej niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 720 szt., a uprawa mogła dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste oraz zbieraniu ich ziela, a następnie poprzez suszenie i rozdrabnianie wytworzył znaczne ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 4.582,88 gram, umieszczonego w wykazie środków odurzających grupy I-N oraz grupy IV-N ustawy, czyniąc siebie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 i art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

VII. w okresie od września 2015 r. do dnia 29 września 2015 r. w miejscowości (...), pow. M., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, brał udział w uprawie konopi innej niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 322 szt., a uprawa mogła dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilość nie mniejszej niż 7.084 gram umieszczonego w wykazie środków odurzających grupy 1-N oraz grupy IV-N ustawy,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

1. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. I – tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 i art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda

2. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. II – tj. przestępstwa z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za przestępstwo to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

3. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. III – tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za przestępstwo to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

4. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. IV – tj. przestępstwa z art. 61 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za przestępstwo to na podstawie art. 61 ustawy z dnia

29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda

5. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. V – tj. przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

6. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego P. W. kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda

7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. W. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29. 09. 2015 r. do dnia 24. 03. 2016 r.

8. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. W. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 90.000 (dziewięćdziesiąt tysięcy) zł

9. oskarżonego M. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. VI – tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 i art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda

10. oskarżonego M. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. VII – tj. przestępstwa art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za przestępstwo to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

11. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego M. S. (1) kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

12. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29. 09. 2015 r. do dnia 9. 11. 2015 r.

13. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. S. (1) środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł

14. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. częściowo zwalnia oskarżonych z kosztów sądowych zasądzając na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego P. W. kwotę 8.000 (osiem tysięcy) zł, a od oskarżonego M. S. (1) kwotę 5 (pięć tysięcy) zł, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia ich z opłat sądowych.

SSO Karolina Siwierska

Teresa Chróst Barbara Dylla-Kubasik

III K 142/17

Uzasadnienie wyroku w zakresie kary orzeczonej wobec M. S. (1).

Wyrokiem z dnia 6. 11. 2017 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu uznał oskarżonego M. S. (1) za winnego tego że:

I. w okresie od co najmniej 01 czerwca 2014 r. do dnia sierpnia 2015 r. w miejscowości (...), pow. M., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia

korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, brał udział w uprawie konopi innej niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 720 szt., a uprawa mogła dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste oraz zbieraniu ich ziela, a następnie poprzez suszenie i rozdrabnianie wytworzył znaczne ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 4.582,88 gram, umieszczonego w wykazie środków odurzających grupy I-N oraz grupy IV-N ustawy, czyniąc siebie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 i art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda,

II. w okresie od września 2015 r. do dnia 29 września 2015 r. w miejscowości (...), pow. M., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy, brał udział w uprawie konopi innej niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 322 szt., a uprawa mogła dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 7.084 gram umieszczonego w wykazie środków odurzających grupy I-N oraz grupy IV-N ustawy, tj. przestępstwa z art. 63 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii za przestępstwo to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu poszczególne kary Sąd kierował się dyrektywą zawartą w art. 53 k.k. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił również rozmiar przestępczej działalności oskarżonego, jego rolę w popełnionych wspólnie i w porozumieniu ze współoskarżonym P. W. czynach, wysokość osiągniętego i zamierzonego zysku oraz całokształt okoliczności łagodzących i obciążających. Ustalając wysokość stawek dziennych grzywny Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonego i jego możliwości zarobkowe.

Jako okoliczności przemawiające na korzyść M. S. (1) Sąd uznał fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, złożył szczegółowe i szczerze wyjaśnienia, w których opisał zarówno swój udział w przestępczym procederze, jak również innych osób i które pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie. Ponadto oskarżony wyraził żal i skruchę. Okolicznością łagodzącą była też dobra opinia jaką cieszy się oskarżony w miejscu zamieszkania oraz jego dotychczasowa niekaralność sądowa. Oskarżony pomimo dojrzałego wieku nie wchodził wcześniej w konflikt z prawem i prowadził uregulowany tryb życia zgodny z obowiązującymi normami społecznymi. Należy również podkreślić, że rola oskarżonego w przestępczym procederze była drugorzędna i to nie o był jego pomysłodawcą, ani głównym beneficjentem.

W tym miejscu trzeba zaznaczyć, że zarzucane oskarżonemu przestępstwo określone w art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest karą od trzech lat pozbawienia wolności. Zważywszy jednak na wskazane powyżej okoliczności o charakterze łagodzącym Sąd uznał, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa i na podstawie art. 60 § 2 kk zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary. W ww. przepisie zawarty jest otwarty, pozostawiony do zindywidualizowanej oceny sądu katalog przesłanek zastosowania tej instytucji (ustawodawca używa zwrotu „w szczególności”). W doktrynie wskazuje się, że „w tym przypadku najważniejsza jest postawa sprawcy świadcząca o braku jego zdemoralizowania, czy zdemoralizowaniu w stopniu niewielkim i zdawanie sobie sprawy z naganności postępowania.” (Kodeks karny. Komentarz, pod red. prof. dr hab. Ryszarda Stefańskiego, 2014). Postawa oskarżonego zarówno przed popełnieniem przypisanych mu czynów, wyrażająca się w zgodnym z obowiązującym porządkiem prawnym trybie życia, jak również w czasie postępowania karnego, podczas którego przyznał się do winy, złożył wyjaśnienia, które pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego i wyraził skruchę, wskazuje na to, że nie jest on osobą zdemoralizowaną i zasługuje na dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary. Niewątpliwie przestępstwa, których dopuścił się oskarżony miały charakter incydentalny i w ocenie Sądu nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem.

W tym miejscu należy dodać, że w sprawie oprócz okoliczności łagodzących istniały również okoliczności o charakterze obciążającym, które nie uszły uwadze Sądu. Należy do nich skala przestępczej działalności oskarżonego wyrażająca się w znacznej ilości uprawianych roślin konopi indyjskich i uzyskanej z nich marihuany. Na niekorzyść oskarżonego przemawia również to, że z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, zdaniem Sądu orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności są karami sprawiedliwymi oraz adekwatnymi do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił. Uwzględniają również wszystkie okoliczności - zarówno łagodzące, jak i obciążające. Przy ustalaniu ich wysokości Sąd baczyl też na tzw. wewnętrzną sprawiedliwość wyroku. Porównując bowiem zaangażowanie obu oskarżonych w przestępczy proceder, ich role w popełnieniu zarzucanych im czynów, ich postawę procesową i fakt, że P. W. był już wcześniej karany sędownie, wymierzone im w niniejszej sprawie kary należało zdecydowanie zróżnicować i w sposób wyraźnie łagodniejszy potraktować M. S. (1).

Łącząc kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu Sąd zastosował zasadę pełnej absorpcji biorąc pod uwagę ściśle związki przedmiotowo-podmiotowe i czasowe pomiędzy czynami, których dopuścił się M. S. (2). Należy zauważyć, że oba przestępstwa były tego samego rodzaju i nastąpiły bezpośrednio jedno po drugim.

Poza karami pozbawienia wolności, zgodnie z wnioskiem Prokuratora, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda. Zdaniem Sądu jej uiszczenie będzie dla oskarżonego dostatecznie dolegliwe, a z drugiej strony możliwe do zrealizowania. Oskarżony jest rencistą ze stałym, miesięcznym dochodem w kwocie 830 zł.

Kolejną dolegliwością, która w ocenie Sądu będzie miała charakter wychowawczy jest orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 22.000 zł.

Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył mu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Sąd częściowo obciążył oskarżonego kosztami sądowymi zasądzając od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5.000 zł i zwalniając go z reszty kosztów i opłaty sądowej z uwagi na jego stosunkowo trudną sytuację majątkową i ograniczone możliwości zarobkowe, a także z uwagi na obciążenia finansowe wynikające z konieczności uiszczenia kary grzywny i zwrotu równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa.

SSO Karolina Siwierska